

Հրատարակի ամսոյն 8ին Լ22ին
Ստորագրութեան սեղն է ըն-
թերցասիրոյ Գրասենեակը . և . Ի

Տարեկան գին կանխիկ շԸԸ 100
Դորսերէն Բաժանորդ եղողն է-
լը Բոստոնի ճակատը վճարելու էն :

ՈՒՍՈՒՄՆ ՀՆԻԵՏԵՍԵՆՕՐԵԷՅ

8 ՓԵՏՐՈՒԱՐ

Ա . Տ Ա Ր Ի 1861

ԹԻԻ 11

Չ Ա Ր Մ Ա Ն Ք

Սէրը Բուսոյի սկզբունքն ունի .

Մեր քանի մը յօդուածներուն մէջ, ինչպէս կը ըսենք, ոմանք, չենք գիտեր ինչ պէս, Ժան Ժազ Բուսոյի կարծիքներ տեսնել կ'երեւակայեն: Մեզի կ'երեւի թէ ասանկ կարծողները կամ մեր գրածներն հասկըցած չեն, և կամ Ժան Ժազ Բուսոյին որպիսի որ ըլլալը չեն ճանչցեր: Մեր գիտաւորութիւնը, մեր նպատակն ու մեր ոգին մեր թերթին հրատարակութենէն հետէ շատ անգամ յայտնեցինք . բայց և այնպէս որպէս զի աղէկ հասկըցուի թէ Արեւմուտքէն արեւ ծագել տեսնելու պէս է մեր յօդուածներուն մէջ Բուսոյի վարդապետութիւն տեսնելը, հոս նախ Ժան Ժազ Բուսոյին կենացն, անոր գրութիւններուն ու կարծիքներուն վրայով տեղեկութիւն մը տանք, ու ապա մեր ու անոր սկզբանցը համառօտ գուգակչիւն ընենք: Միայն կ'ուզենք որ մեր ընթերցողները գիտնան թէ Բուսոյի վրայ պատմական տեղեկութիւն մը տալով, մեր միտքն ան հեղինակը պարտաւել չէ . մենք անիկա կը յարգենք, թէպէտ անոր կարծիքներուն շատերը գիտնական տեսութեամբ ալ մեզի համար ողջամիտ ու շիտակ չեն: Մեզի պէս ու մեզի նման սխալական մարդոց անձերն ու կարծիքները չափաւորութեան ոգւով յարգած ատեննիս, ո՞չ ապաքէն ազատ ենք ճշմարտութիւնն ըսելու, երբոր մեր անձնական տեսութեանն ու փորձառութեանը հակառակ կը տեսնենք: Ինչպէս ուրիշ անգամներ ըսած ենք, ժամա-

նակագրական սխալը մեծամեծ սխալներուն մէկն է, և ժամանակագրական սխալ մը ոչ միայն պատմութեան մէջ կ'ըլլայ, այլ և շատ անգամ կարծիքներ ու սկզբունքներ դատելու մէջ: Դարերու հետ կարծիքներ ու սկզբունքներ ալ կ'անցնին . ինչպէս որ 1761ը . 1861 չէ, անանկ ալ 1861 ին կարծիքներն ու սկզբունքներն 1761 ինը չեն: Մեր բարեկամները որ վերոյիշեալ բիծը մեր վրայ շփել կ'ուզեն, ատ սխալման մէջ են: Ս'երեւի թէ ատ կարծիքներուն մեր Դաստիարակութեան և Իրաւանց յօդուածները առիթ տուած են . բայց իննեւտասներորդ դարուն մէջ յիշեալ նիւթերուն, այսինքն ընկերութեան ու Դաստիարակութեան վրայ Բուսոյաբար խորհող մը ոչ միայն մեր բարեկամներուն պէս ժամանակագրական սխալ հաշիւ մը (անագրօնիչ) ըրած կ'ըլլայ, այլ ինք ժամանակագրական սխալ մը կ'ըլլայ, ըստ որում ինքզինք 1761 ին կարծած կ'ըլլայ . մենք գոհութիւն Աստուծոյ 1861 ին մէջն ենք: Հիմա Բուսոյի պատմութեանը գանք:

Ժան Ժազ Բուսոյ հռչակաւոր հեղինակը 1712 ին Ժընեվ կոչուած քաղաքը ծնաւ . և նոյն քաղքին ժամագործի մը որդի էր: Անոր դաստիարակութեանն աղէկ հոգ չտարուեցաւ . գրեթէ քանի մը Ռոմաններ ու Պրուտարքոսի Վարս կոչուած գիրքը մինակ կարդալով կը շատանար: Նախ Գրքչութեան (*Լէր*) մտաւ Ատենագարի (Կրէֆիէ) մը քով, որն որ անոր քիչ ատենէն ճամբայ տուաւ . յետոյ Փորագրողի (Կրէֆիէ) մը քով մտաւ, բայց անկէ ալ ելելով՝ առանց ապրուստի միջոց մ'ունենալու, երբոր հասաւ Անսի որ Սալոյայի

մէջ քաղաք մի է, Մատամտը Վարէնս ա-
նունով տիկին մը անիկա իր քովն առաւ
ու մօր պէս կը խնամէր: Անկէ ալ ելելով
սպասաւորութեան մտաւ: Յետոյ Զվե-
ցերայի Լօզան քաղաքը երաժշտութիւն
կը սորվեցընէր: 1732 ին Փարիզ գնաց,
ուր աննշան կերպով կ'ապրէր, այնպէս որ
ան ատենը Սարտենեայի Համպերի քաղա-
քը բնակող Մատամ Վարէնսին նօրէն ապա-
ւինելու ստիպուեցաւ, և անոր քով մերթ
Համպերի ու մերթ անոր մօտ եղող Հար-
մէթ անուն գեղեցիկ գեղը բաւական եր-
ջանիկ օրեր անցուց: Աս միջոցին Ռուսոյ
մերթ ուսմամբ ու մերթ իր բարերարին
խնամ տանելով կը զբաղէր: Յիշեալ տիկ-
նոջ ջանքովը 1740 ին Լիօնի Առաջին - ի-
րաւարար (կրան - Իրէվօ) Պ. Մապլին քով
մտաւ, ուր գրեթէ տարի մը կենալէն ետ-
քը նօրէն 1741 ին երկրորդ անգամ Փա-
րիզ գնաց: Աս քաղաքին մէջ թուանը-
ջաններով երաժշտութիւն նշանագրելու
(նոթէ) նոր հնարք մը դտաւ. թէպէտ աս
բանէն բախտի մեծամեծ յոյսեր ունէր,
սակայն շատ քիչ յաջողութիւն ունեցաւ.
բայց և այնպէս պաշտպաններ պակաս չե-
ղան. և Վենետիկի Գաղղիական դեսպանը
Պ. տը Մոնթէկիւ անիկա իբրև քարտու-
ղար իրեն հետ տարաւ: Ասկէ ալ շատ ջան-
ցաւ հրաժարելով, 1748 ին դարձեալ
Փարիզ եկաւ, ուր Արքունի կալուածա-
պետ (Ֆէրմիէ Ժէնէրալ) Պ. Տիւփէնին քով
գրագրութեան պաշտօն կը վարէր: Աս
միջոցին Թերեզա անունով աղախնոյ մը
հետ բարեկամանալով, յետոյ անոր հետ
ամուսնացաւ: 1749 ին Տիփոնի Ճեմարա-
նին առաջարկած սա խնդիրը թէ՛ գիրու-
թեանց ու արուեստից յառաջադիմութիւնը Բա-
րոնց ապականութեան ինչ Ժառն-թեան նպաստա-
ճապոյց եղաւ, Ռուսոյին հանձարն արթըն-
ցուց: Ռուսոյ՝ աս խնդրոյն վրայ գրելու
մրցողներուն մէկն եղաւ՝ և թէպէտ՝ ինչ-
պէս կ'ըսուի՝ Տիտոյի խորհրդովը, քա-
ղաքակրթութեան գեղեցիկ պառուղն ե-
ղող արհեստներու դէմ գրեց, բայց և
այնպէս մրցանակն առաւ: Աս յաջողու-
թեամբ Ռուսոյի համբաւն սկսաւ: Ասոր
վրայ Ռուսոյ անկախ ըլլալ փափաքելով,
գրագրութեան պաշտօնը ձգեց ու երա-

ժշտութեան կտորներ ընդօրինակելու ըս-
կսաւ: Աս արհեստին մէջ պարապ ժա-
մանակներն իր ճաշակին յարմար աշխա-
տութիւններու զբաղելով, ազգի ազգի
նիւթոց վրայ քիչ ժամանակի մէջ շատ
գործքեր հրատարակեց: 1752 ին հրատա-
րակեց Իդձ գեղջուկ (Տըվէն պըլիւթ)
կոչուած գուսաներգութիւնը (օփերա) որ
մեծ համբաւ ստացաւ. գաղխան երա-
ժշտութեան վրայ նամակ մը որ նոյնպէս
հուշակաւոր եղաւ. բայց Նարիս անունով
կատակերգութիւնը պատիւ չգտաւ: Յե-
տոյ 1753 ին նոյն Տիփոնի Ճեմարանին
առաջարկած մէկ ուրիշ խնդրոյն, այսինքն՝
Մարտոյ մէջ եղած անհասարկութեան ճագմանը
վրայ ճառ մը հրատարակեց: Աս ճառին
հրատարակութենէն քիչ ետքը Ժընէվ
գնաց. հոն ազէկ ընդունելութիւն դտաւ.
և Հասարակագիտութեան (Ժընէվ ան ա-
տեն ուսակապետական հասարակագետու-
թիւն էր) քաղաքացի դրուելէն ետքը,
Փարիզ գալով՝ գիտնոց Մեկենասուհի
Մատամ Տէփինէին հետ բարեկամացաւ
որն որ 1756 ին Մորմորանսիի հովտին մէջ
անոր Անպատանոց (Էրմիթաժ) մը շինել
տուաւ. հոն Ռուսոյ 1759 ին նամակի ձե-
ւով նոր Հելսինկ կոչուած բոմանն, ու 1762
ին դաստիարակութեան վրայ Էթլ կոչ-
ուած փիլիսոփայական ճառը գրեց: Աս
երկու գործքը Ռուսոյին ամենէն մեծ
համբաւը վաստակցուցին: Բայց վերջինին
մէջ կրօնքի վրայ մեծ ազատութեամբ խօ-
սելուն համար՝ սկսաւ հալածուիլ: Փա-
րիզի խորհրդանոցին մէջ վճիռ տրուեցաւ
որ ձեռքբախալ ըլլայ. նոյնպէս Ժընէվի մէջ
դատապարտուեցաւ, ու դահճի ձեռքով
գիրքը հրապարակաւ այրուեցաւ: Ռուսոյ
Նեոշաթէլի իշխանութեան մէջ Մօթիկ -
Թրավէր կոչուած գեղն ապաստանած,
բաւական ժամանակ զարմանալի կերպով,
այսինքն վարմ շինելով ու Հայու հանդերձ
հագած կ'ապրէր: Հոս իր Էմիլին պաշտ-
պանութեանը համար Փարիզի արքեպիս-
կոպոսին կոնդակին դէմ, Թոմազ Գերա-
պայճառ Պոմոն անունով պատասխանն, ու
իր գիրքը դատապարտող Ժընէվի խոր-
հուրդին դէմ Էննէն գրոսած Բոնիբեր ա-
նունով նամակներն հրատարակեց: Բայց

սիկա բաւական ընդարձակ խրամ մը, բաւական մեծ վիհ մի է մեր և անոր մէջ տեղը . հարիւր տարուան փորձառութիւնը մեզի շատ ճշմարտութիւններ սորվեցուցած, շատ սկզբունքներ յայտնած է, զորոնք Ռուսոյ եթէ գիտցած ըլլար, չենք երկբայիր ըսելու թէ իր կարծիքներէն մէկ քանին կ'ուղղէր կամ գէթ կը չափաւորէր:

Մեր յօգուածներուն, և առանձինն Գաստիարակութեան և Իրաւանց յօգուածներուն մէջ յայտնած սկզբունքներունու գալով կ'ըսենք թէ Անոնք Ռուսոյին սկզբունքներուն և անոր փիլիսոփայութեանն ուղղակի հակառակ են: Նախ պէտք է գիտնալ թէ մենք որ և իցէ սկզբունք ոչ թէ փիլիսոփայէ մը կ'առնենք, այլ գիտութենէ . և գիտութիւնը ոչ թէ փիլիսոփայի մը անձնական մտածութիւններուն արգիւնքն է, այլ դարձեւ գար բազմապատկուած մարդկային փորձառութեան դործնական դասերէն յառաջ եկած եղելութիւններու արտադրեալ մըն է: Ռուսոյ՝ իբրև փիլիսոփայ՝ իր հանձարով միայն տրամաբանելով, քանի մը մասնաւոր նիւթերու, օրինակի համար՝ քաղաքակրթութեան յառաջ բերած արգիւնքին վըրայ խօսած ատենը, կարծեց թէ գիտութեանց ու արուեստից յառաջադիմութիւնը մարդուս բնածին բարոյականութիւնն ապականած է: Արեւի թէ Ռուսոյի դարուն տակաւին խաչ վիճակն անոր սակարծեսց միտելուն աւելի տուաւ: Ռուսոյի ժամանակը մարդկային ազատութեան գաղափարը գեռ իր ծանրաչափին պարզութեան կէտք բարձրացած չէր: Քաղաքական ու եկեղեցական բացարձակ միապետութեան ուժէն թմրած անգործ ու գիներ կը կարծէին թէ՛ ան երկու գրութեան գեմ նոր ոտք ելող ազատ գաղափարները մարդկային բարոյականութեան մթնոլորտն ապականող հովեր են: Ազատասէր Ռուսոյ, որ խօսելու համար ազատութիւն կ'ուզէր, կը վախնար կամ մանաւանդ բնական ազգամայր կը գուշակէր թէ՛ իր ժամանակն ան սկզբունքներուն չափաի հանդուրժէ, և թէ՛ իր գլուխն անէճքի ու հալածանաց քարերը պիտի տեղան,

ինչպէս որ քիչ մը ետքը պատահեցաւ երբոր Էմիլը հրատարակեց: Արդարև Լուի հնգետասներորդին դարը ոչ միայն Ռուսոյին, այլ և մեզի համար ալ տակաւին ամենասաստիկ բռնութեան, այն է՝ կարծեսց գեմ բռնաւորութեան դար էր: Ռուսոյ տեսնելով թէ իր դարը՝ թէ և գիտութեանց ու արուեստից յառաջադիմութեան դար՝ մարդկային մտքին վըրայ հեղինակութիւն բանեցրնել կ'ուզէ, որ արդարև մարդկային բարոյականութեան ամենամեծ սխալներուն մէկն է, անկէ հետեցուց թէ քաղաքակրթութիւնը մարդկային բարոյականութիւնը չճանչցող սկզբունք մըն է . և կարծելով թէ բնութեան վիճակը (էթա պըլա նախորդ) մինակ կրնայ մարդուս կարծեսց ազատութեան իրաւունքը շնորհել, գծնաւ սօսիալ գործքին մէջ՝ ընկերութեան գեմ յարձակում մ'ըրաւ, և ընկերութիւնը եղծանող սկզբունք մը յայտնեց ըսելով թէ՛ ընկերութիւնը երևակայական դաշնադրութեան մը վըրայ կը կայանայ: Թէպէտ Ռուսոյին աս սկզբունքը ոչ այնչափ հակառակ-ընկերական (անթիսօսիալ) ոգւոյ մը յայտարարութիւն էր, որչափ՝ իր ժամանակին ընկերութեանը մէջ չվայելած ազատութիւնը՝ բնութեան վիճակի մէջ չայելելու փափաք կամ իղձ մը . սակայն և այնպէս Ռուսոյ սխալեցաւ: Ռուսոյ փոխանակ ըսելու թէ գիտութեանց և արուեստից յառաջադիմութիւնը մարդկային բարոյականութիւնը կ'ապականէ, մանաւանդ ըսելու էր թէ՛ մարդկային բարոյականութիւնն ապականութենէ ազատելու համար՝ գիտութեանց ու արուեստից յառաջադիմութիւն պէտք է . և Ռուսոյ ասիկա անշուշտ ըսած պիտի ըլլար, եթէ իր դարուն յառաջադիմութեանը վըրայ արժան եղածէն աւելի համարում ունեցած չըլլար, կամ՝ եթէ գիտցած ըլլար թէ՛ Պուրպոնի Գուբային դարուն՝ Բալմէրսթընի դար մը կրնայ յաջորդել: Պուրպոնի Գուբսէն մինչև Բալմէրսթըն հարիւր տարուան և աւելի միջոց մըն է . և վերջին հարիւր տարիներու յառաջադիմութեանն ըրած քայլերուն արագութեանը նայելով կրնանք ըսել թէ ամեն մէկ հարիւր տարի հազար տարի է:

ԲԵՐԵՍԷՐ ԽՆԵՍԵԿԵԼԼՈՒ ՀԻՍ*

Ս. ՓՐԿՉԵԱՆ ՎԱՆՈՒՑ

Մատուցէք ինձ զքնար ձեր զուարթունք
 Աստեղանշոյլ պճնեալ ծաղկամբք երկնայնովք,
 Եւ դու՛ Անմահ Սէր՝ անց ըզթելլս դրդեա
 Վարդափետուր քոյն թեովք ,

Աւտփ թուցեալ գան Նազուհիքդ հոյլ ի հոյլ
 Ի ստուերամած ոլորտս երկրի լոյս սփռեալ,
 Արպէս լուսին հերձեալ զամպոց վարագոյր .
 Լոզայ յաւերս և ծովս ի մուայլ .

Մինչդեռ գթով աջ կարկառեն օգնութեան
 Տառապելոյն որ գնայ ի վիհ թաւալգլոր՝
 Աւ երկրաւոր խոնարհութեանդ՝ ո՛հ քանի
 Դոյզն երեւին փառք երկրաւոր :

Ո՛վ նազելի շառաւիղք հօր դիւցազին ,
 Հրեշտակք իցէք գողեալք յամբիժ այդ մարմնի .
 Այլ զի՛նչ ասեմ . . . զայդ սրտաբուղիս արօտաւս
 Ոչ իսկ զուարթուն երկնից ունի :

Ոչ փառք երկրիս՝ ոչ մեծութիւնքն և վայելք
 Առաքինեացդ հանդէպ շնորհ ինչ գրօին .
 Այլ վեհագոյնք դուք քան զաշխարհ՝ ընտրեցէք
 Ձեզ զանձկութիւնս և վիշտ նորին :

Ի գրգասուն մարմնի սնուցեալ ոգի պերճ՝
 Ի հայրենեաց մատչիք բագին անվեհեր ,
 Եւ ողջակէզ նուիրէք հաճոյ զգեղդ և ափս
 Ի սէր Ազգին՝ առ Երկնից սէր :

Բզձեզ լըռինն օրհնէ արտօսորք տնանկին ,
 Եւ հուսկ հառաչ ի մահու սեամս հասելոյն .
 Ձեզ՝ ժողովեալ զորդիսն այրին անձկայրեաց
 Մնչէ աղօթս ՚ի մուտս արփուոյն :

Արբըն մանկիկ ուժ կեանք թրւէր անապատ՝
 Ոչ արտասուէ՝ բայց առ սրտին ցնծութեան .
 Եւ ծերունին խնդրէ յերկնուստ ձեռնամած
 Բամբշանցդ աւուրս երջանկութեան :

Ազէ՛ ոգի Հայրենական՝ նոր ծաղկունս
 Ի ճակատուդ յաւել ՚ի հիւս սարգենեաց .
 Եւ դուք Ծուշանք՝ Սանդուխտք՝ պրտակս հիւսեցէք
 Չձալ ծալ վարսիւք առաքինեաց :

Դու ևս՝ իշխան ժամանակաց Սերովբէ՝
 Յորժամ փոխի յաւեր անձայն և ահեղ
 Երկիր ողջոյն՝ դու զհուսկ կայլակ գըթութեան
 Ի գերեզման անդ նոցա հեղ :

* Եւսամակարուհեաց այս էպիկան բարեպիտութեանը գա-
 լով մեր թերթերուն մէջ մասնաւոր տեղեկութիւն մը չը-
 տալը մեծ նախատիք կամ արատ մը կը համարուիք մե-
 զի . մանաւանդ որ տեղւոյն պատհանութեանը ուն-
 կողմերէ աւելի պարտաւոր ենք , քանի որ շատ մը ազ-
 գօգուտ իրողութեանց ականատես կը գտնուինք . և առ

ու ընդհանուր վանուց առ հասարակ կարգադրութեանց
 ու ձեռնարկութեանց վրայ ալ , առաջա- պետութեան մը
 ընկու զխողութիւններնս յետագայ թերթերնուս թող-
 լով , առ այժմ , բանասերի մը անկեղծ սրտին զգացմունքը
 այս Հայկազն Գթութեան Բերց կը նուիրենք :

ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՏԵՍ ԹԻՒ 10

Ինչպէս մեր նախընթաց յօդուածէն յայտնի է, խօսքերնիս մարդկային ազգին մէկ տեսակ ըլլալուն վրայ է: Ըսինք թէ Լորտ Բէյմս այլ և այլ մարդու տեսակներ ըլլալը պաշտպանողներուն գլխաւորը կամ պարագլուխն է: Աս հեղինակը քանի մը իրողութիւններ կը պատմէ, որոնցմէ կ'երևի թէ խիստ դիւրահաւան է. և կամ հարեանցի գիտողներու մօլար տեղեկութիւններէն խաբուած է. և թէ՛ բաւական ճանչցած չէ մարդկային կազմութեան դիւրաթեքութիւնը, որով մարդս ինքզինք ամեն կլիմայի և ամեն պարագաներու յարմարցընելու կարող է: Յիշեալ հեղինակն իր կարծեացը հետ յայտնապէս հասական օրինակ մը կը բերէ, ըսելով թէ, «Գոնկոյի եզերքները գաղթական գացող Լուսիտանացիք (Փորթոկէզները)՝ ժամանակ անցնելով՝ անանկ այլակերպ եղած են, որ հազիւ մարդու երևոյթ վրանին կը նշմարուի»: Բայց ինք, ինչպէս յառաջ տեսանք, կը պնդէր թէ մարդիկ չեն կրնար կլիմայ փոխել առանց հիւանդ ըլլալու կամ նաև մեռնելու, և ասկէ կը հետեցընէր թէ այլ և այլ կլիմայի տակ ապրող մարդիկ՝ անամնոց ու տունկերու պէս՝ այլ և այլ տեսակ են: Ուրիշ անտեղի բան մ'ալ կը պատմէ, որմէ դարձեալ դիւրահաւանութիւնը յայտնի կը տեսնուի: Ար կարծէ թէ ճիակաները, որոնք Արիփիկի մէջ ժողովուրդ մըն են, մարդկային ազգին ուրիշ ցեղերուն հետ մի և նոյն սկիզբէ յառաջ եկած չեն, ըստ որում՝ աննման ուրիշ ցեղերու, բնական գութէ բոլորովին զուրկ են. քանզի տղաքնին՝ ծնանելուն պէս՝ կը սպաննեն, և անոնց տեղը դրացի ցեղերէ տղաք գողնալով կը բերեն: Բայց առողջ բանը կրնայ ասոր սա պատասխանը տալ թէ, եթէ մարդու ասանկ տեսակ մը ըլլար, չէր կրնար իր առջի ծնունդէն անդին շարունակել: Քանզի գողցուած տղաքն ուրիշ ցեղէ ըլլալով, հարկաւ իրենց բնական ծնողացը պիտի նմանէին, ոչ թէ զիրենք որդեգրող, կամ լաւ ևս ըսենք,

գողցող ցեղին. ուստի և ասոնցմէ ծնածները ճիականերուն նախնական տեսակէն տարբեր ըլլալու էին, անանկ որ քիչ ատենէն նախնական տեսակը շատոնց ըսպառած ըլլալու էր: Բայց Լորտ Բէյմսին խօսքին նայելով, ճիակաները շարունակ իրենց զաւկըները կը սպաննեն, և ուրիշ ցեղէ տղաք կը բերեն, ու տակաւին նախնական տեսակը կը շարունակուի. ինչ զարմանալի արամաբանութիւն:

Ամէն գործարանաւոր էակ արտաքին ազդեցութիւններէ կը փոխուի, թէ և իր նախնական բնութիւնը երբէք չայլայլի: Արդարև բաւական պատճառ չկայ հաւատալու թէ մի և նոյն խնձորի կամ տանձի կամ ուրիշ պողոյ ծառերու այլ և այլ ցեղերը, զորոնք մեր դրախտներուն մէջ կը տեսնենք, զատ զատ արարչագործուած են. այլ մանաւանդ իրաւացի է կարծել թէ անոնք աստիճան աստիճան իրարմէ յառաջ եկած զանազանութիւններ են, ըստ որում մի և նոյն տեսակի բոլոր ցեղերուն կամ զանազանութիւններուն տեսակարար բնաւորութիւնը, կամ աւելի բացայայտ ըսենք՝ անոնց տեսակը ցուցընող գլխաւոր յատկութիւնները շարունակ մի և նոյն են. և տեսակ մը ուրիշ տեսակի մը, օրինակի համար՝ խնձորէնի մը տանձենուց մը երբէք փոխուած չէ:

Աս օրէնքն անամնոց վրայ ալ միօրինակ կը տեսնուի: Անոնց հասակը, գոյնը, և ուրիշ յատկութիւնները տարբեր Արիմաներու մէջ այլ և այլ են: Անանկ ձիեր կան որոնք ուրիշ ցեղ ձիերէ ութ անգամ աւելի նրբամարմին ու փոքրամդամ են: Կան այծեր որոնք բնաւ եղջիւր չունին, ուրիշներ՝ բազմեղջիւր են: Սկովտիոյ, Իրլանտայի և Հունկարիոյ խոճկորները իրարմէ խիստ տարբեր են. բայց ասկէ չհետեւիր թէ անոնց ամեն մէկուն տեսակը 'ի սկզբանէ զատ զատ նոյն զանազանութիւններով արարչագործուեցան, ինչպէս որ զատ տեսակներու, զոր օրինակ՝ ձիու, ոչխարի, խոզի համար ստիպուած ենք խոստովանելու թէ 'ի բնէ զատ զատ էանալու սկիզբ ունեցած են: Քանզի մի և նոյն տեսակի մէջ տեսնուած զանազանութիւններուն ամենն ալ մի և նոյն տեսա-

կարար բնաւորութիւնն ունին . և խոճկոր մը չկրնար դառնալ ու ոչխար ըլլալ . այլ խոճկորի այլ և այլ ցեղեր տեսակով միշտ խոզ են , հասակով , գունով , ձևով և ուրիշ յատկութիւններով իրարմէ որչափ և տարբեր ըլլան . սասնկ ալ ոչխարի այլ և այլ ցեղեր , ինչ որ ըլլայ տարբերութիւննին , միշտ ոչխար են :

Մարդու մարմինն ալ գործարանաւորութեան մի և նոյն ընդհանուր օրէնքներուն ենթակայ ըլլալով , ինչո՞ւ համար չը կարենայ երևելի փոփոխութեանց ենթակայ ըլլալ , և իր արտաքին երևութիւն մէջ մեծամեծ տարբերութիւններ երևցնել , տեսակի տարբերութիւն ենթադրել առանց հարկ ըլլալու : Վերջապէս կ'ըսենք թէ , եթէ մարդկային այլ և այլ ցեղերուն , օրինակի համար՝ Սպիտակին , Սեին , Պղնձագոյնին , տարբերութիւններուն՝ կլիմայէն զատ ուրիշ բաներ ալ պատճառեղած ըլլան , կամ եթէ՝ Ան տարբերութիւններուն բուն պատճառը տակաւին ճանչցուած չէ , ըսուելու ալ ըլլայ , գէթ սա ճանչցուած և անուրանալի է թէ , մարդկային այլ և այլ ցեղերուն տարբերութիւններն ինչ պատճառներէ յառաջ եկած ըլլալու ըլլան , անոնք միշտ մի և նոյն մարդկային տեսակի տարբերութիւններ են . քանզի բոլոր ան ցեղերը մի և նոյն տեսակի նշաններն ու բնաւորութիւնն ունին . ուստի և Սեը կամ Պղնձագոյնը՝ Սպիտակին չափ և անոր պէս մարդ է . չորեն գողցին կամ Էքսիմոզն ըստ տեսակարար բնաւորութեան ան է՝ ինչ որ կովկասեանը կամ Եւրոպացին է : Բայց աս նիւթն՝ իր մեծ կարեւորութեանը համար՝ աւելի ընդարձակ քննուելու արժանի է : Քանզի մարդկային տեսակին միութիւնը մինչև որ չհաստատուի , դաստիարակութեան միօրինակութիւն չկրնար ըլլալ . և մենք կ'ուզենք որ մեր ընթերցողներն համոզուին թէ մարդկային ցեղերու զանազանութիւնը բարուր ընկելով դաստիարակութիւնը գէթ մեծ մասամբ մասնաւոր ցեղի մը սեպհականել ուզողներն՝ աշխարհիս ամենէն ցած մենավաճառութիւնն ընողներն են , և թէ անոնք ամեն մարդկային անհատի ամենէն կարեւոր իրաւունքը կը

յափշտակեն : Ասանկ սկիզբ մը գերութեան սկզբանը հետ հաւասար է :

Ինչպէս անասնոց , նոյնպէս մարդոց ցեղերուն մէջ , ամենէն երևելի և զգալի տարբերութիւններուն մէկը մորթի ու մազի զանազանութիւնն է . և մորթն ու մազն իրարու հետ խիստ մօտ յարաբերութիւն ունին , ու իրենց սնունդը մի և նոյն արեան անօթներէ կ'առնեն : Մորթն ու մազը թաւութեամբ ու գունով կը տարբերին , և յայտնապէս կլիմայէ կախում ունին : Սպիտակ աքիսն ու աքիսը կամ մկնհարուկը մազերնուն գոյնը ամառ ու ձմեռ կը փոխեն : Վայրի անասնոց ստեր ցուրտ գօտիներու տակ թաւ կ'ըլլայ , իսկ ջերմ գօտուոյն տօթագին եղանակներուն մէջ ապրող անասնոց մազն անօտ է :

Չիերու , եզերու , ճագարներու և ուրիշ անասնոց մէջ կը գտնուին մի և նոյն տեսակի անհատներ՝ որոնք թուխ , սև , կամ սպիտակ են . ինչո՞ւ համար անտեղի ըլլայ կարծել թէ մարդոց մէջ ալ գոյնի տարբերութիւններ կրնան ըլլալ : Աս մասին՝ մարդուն ու անասնոց մէջ սա տարբերութիւնը կայ , որ մարդս արտաքին պարագաներուն , օրին , ջուրին և այլն , ազդեցութեանն աւելի ու երկար ատեն կրնայ դէմ դնել . և անոր մորթն՝ իր գոյնը փոխելու համար՝ կլիմայի խիստ մեծ տարբերութիւն կը պահանջէ . ուր անասնոց գոյնը իրարմէ նուազ տարբեր կլիմաներու տակ ալ կրնայ կերպարանափոխ ըլլալ : Եւ արդարև ապացուցուած է թէ խիստ տաքն ու խիստ ցուրտը մարդու մորթը կը խտացնեն , և գոյնը կը մթացնեն : Բնականաբար կրնանք ըսել , իրօք ալ այնպէս է , թէ կլիմային յառաջ բերած մորթի փոփոխութիւնը՝ քաղաքակրթութեան աստիճանին տարբերութեանը համեմատ՝ աւելի երկայն կամ կարճ ժամանակի մէջ կրնայ յարդիւնս գալ : Օրինակի համար՝ վայրենիները կլիմայի ազդեցութեանն աւելի ենթակայ ըլլալուն համար , անոր ներգործութիւնը լիովին կը կրեն . ուր քաղաքակիրթ ազգեր , որովհետև կլիմայի այլ և այլ ազդեցութեանցը դէմ պատշաճ կերպով պատուարուած են , անոնցմէ դիւրաւ չեն ազդուիր . կամ մանաւանդ թէ

կլիմայի ներգործութիւնը կը խափանեն :

Մարդու ֆիզիզական յատկութիւններուն մէջ բաղադրութիւնը (ֆօֆֆէլէօֆօն) ամենէն դիւրաւ փոփոխութիւն կրող բանն է : Եւրոպայէ Ափրիկէ գաղթած լուսիտանացիք գրեթէ սեցած են . բայց իրենց սկզբնական ձևակերպութիւնը պահած են : Հրեայք՝ որ աշխարհիս իրարմէ խիստ տարբեր կլիմաներու տակ ցրուած են , Հիւսիսային երկիրներու մէջ սպիտակ են , դէպ 'ի Հարաւ երթալով թխագոյն կամ արջնագոյն են : Բայց ձևակերպութիւնին գոյներնուն համեմատութեամբ փոփոխութիւն կրած չէ :

Ստուգութեամբ չկրնար ըսուիլ թէ արդեօք մարդու նախնական գոյնը սպիտակ թէ սև եղած է . միայն սա ստոյգ է թէ սպիտակ մարդոց թխանալն աւելի դիւրին է քան թէ սևերուն սպիտականալը : Բայց հասակի ու ձևի տարբերութիւնն ալ բաւական ապացոյց չէ ըսելու թէ այլև այլ տեսակ մարդիկ կան . ինչպէս որ մի և նոյն տեսակի անասուններու համար , որոնք՝ նոյնպէս հասակով ու ձևով այլև այլ , և մի և նոյն կլիմայի տակ անգամ տարբեր տարբեր են . չենք կրնար ըսել թէ տարբեր տեսակէ են : Եւրոպայէ Գուպա տարուած խոզն իր սկզբնական մեծութեանը կրկինը կ'ըլլայ : Նոյն բանը Բարակուա փոխադրուած եզերու կը պատահի : Ալիման , սնունդն ու ապրելու եղանակը աւ և ասոր նման տարբերութիւններ յառաջ կրնան բերել : Անանոց համածին (մէկ անգամուն ծնած) ձագերէն՝ քաջ խնամուածն ու աղէկ կերակրուածը , և անխնամ թողուածն ու չորբեկ կերակրուածը հարկաւ հասակով ու աճմամբ իրարմէ խիստ տարբեր կ'ըլլան : Տղաք , եթէ անխնամ թողուին , վախ ու ցամաք կ'ըլլան . ու կերպարանքնին ծիւրեալ և գունատ կ'ըլլայ : Աղքատը՝ չափազանց տաժանման մատնուած ըլլալով , տգեղ ու մարմնով հիւժեալ ըլլալու նշաւակ է . մինչդեռ զեղխութիւնն ու չափազանցութիւնն ալ ուրիշ կողմանէ մարդու կազմուածքը կը տկարացնէ ու տձև կ'ընէ : Զորաւոր զգացումներ անփամ , երբոր աւական և ունակական են ,

մարդու կեցուածքն ու արտաքին երեւոյթը կը փոխեն :

Տարբերութիւններ յառաջ բերելու , և արդէն եղածներէն նախապահելու ամենէն զօրաւոր միջոցը՝ որդեծնութիւնը կամ սերունդն է : Աս նիւթիս վրայ յետոյ աւելի մանրամասն պիտի խօսինք :

Այսպէս ուրեմն մարդկային ազգին արտաքին կամ մարմնոյ տարբերութիւններն ալ և ալ մեզի ծանօթ բնական պատճառներով կրնան մեկնուիլ , և մարդկային ազգին քանի մը զատ զատ տեսակներ ըլլալն ապացուցանող փաստեր չեն : Ողջամիտ փիլիսոփայ մը , առանց հարկի , նոյն և նման արդիւնքներ տարբեր տարբեր պատճառներու չի տար : Տկար ազդեցութիւններ շարունակ ներգործելով՝ մարդկային ազգին մէջ վերջապէս երևելի փոփոխութիւններ 'ի հարկէ յառաջ կը բերեն . ճիշդ այնպէս՝ ինչպէս որ ջրոյ կաթիլներու յաղորդութիւն մը՝ ամենէն կարծր քարի վերայ իյնալով՝ խոռոչ կ'ընեն : Մարդու արտաքին երևոյթին մէջ առաջին այլայլութիւնը՝ մարդու կեցուածքին վրայ կը տեսնուի . ետքը՝ խառնուածքին մէջ , և հուսկ յետոյ՝ հասակին ու ձևակերպութեանը մէջ :

Արնանք յաւելուլ թէ՛ մարդս ամեն տեղ կրնայ ապրիլ . բանզի անոր մարմնոյն դիւրաթեքութիւնն այլև այլ տպաւորութիւններ ընդունելու յարմար է . և բնաւ արգելք մը , ոչ գետ և ոչ ծով անիկա իր գաղթականութիւններէն արգիլելու կարող է : Անիկա իրեն հետ անասուններ ու տունկեր կը տանի . բնական վիճակի մէջ գործածել չկրցած բանն՝ արհեստով կը պատրաստէ , ու ինքզինք և ուրիշ իրեն օգտակար եղող բաներ՝ սրտաքուստ յառաջ եկած ազդեցութեանց դէմ պաշտպանելուն կերպը գիտէ :

Մարդու մարմնոյն ներքին շէնքն ալ կը ցուցնէ թէ մարդկային ազգը մինակ մէկ տեսակ է : Ասոր վրայ մեր յաջորդ յօդուածին մէջ կը խօսինք :

Հարոնախէ ԼԻ

ԱԶԳԱՅԻՆ ՍԱՀՄԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԵՒ

ԼՐԱԳԻՐՆԵՐ

Որ և իցէ բան մը եթէ իր սահմանէն անդին անցի , կամ եթէ կեցած տեղն զկայ առնէ , վտանգաւոր հետեւ անքնոր կ'ունենայ : Այժմու Ազգային վարչութեան արուած այլ և այլ բացատրութիւններուն սահմանաձայնութենէն ծագած շփոթութիւններն ու Սահմանադրութեան բուն սահմանը անորոշ մնալն յառաջ եկած դժուարութիւնները տեսնելով , եթէ մեզի յանդիմութիւն չհամարուիր , առանց մեկու մը գրածին կամ խօսածին վրայ դատաստան ընելու , քանզի ասիկայ մեր նպատակին ու սկզբանը հակառակ է՝ միակ եղելութիւններու վրայ հիմնեալ քանի մը կարճ խորհրդածութիւններ ընենք :

Եսմանակէ մը 'ի վեր Ազգերնուս մէջ յուզուած վէճերուն պատճառը շատերուն յայտնի է . յայտնի է թէ աս վէճերը երկու ծայրերու չափազանցութենէն յառաջ եկած են : Բաներուն վերջին ծայրերն անցնելը 'ի բարձրագ հետեւ մեր մէջը ունակութիւն եղած է . նոյնը մեր ներկայ Ազգային վարչութեան նկատմամբ ալ երեցած : Ոմանք Ազգային Սահմանադրութիւնը իր սահմանէն անդին ըմբռնելով , անոր չափէն աւելի ընդարձակութիւն մը տունին . անիկայ այս քնն զիրքէն կամ այն ինչ օրէնքէն քերականաց դատեցին , և ասով շատ տեղ շատ վէճերու ու սահմանաձայնութիւններու առիթ տուին զրա , եթէ չենք սխալիր , քանի մը բաներու գործադրութեանն արգելք կամ յապաղման պատճառ եղան : Սորը հակառակ՝ ոմանք ալ ամէն բան իր կեցած տեղն անշարժ պահելու հակամիտութեամբ մը , Ազգային Սահմանադրութեան բուն ընդարձակութիւնը շանչալ ու խոստովանել չուզեցին . ասիկէ ալ ծագած վէճերն ու շփոթութիւնները անանկ յայտնի են որ 'ի մասնաւորի յիշել աւելորդ է :

Ըստ մեր սկզբանց անկողմնասէր ու ստորջ դատողութեան տեր մէկը ան երկու սահմանաձայն և հակառակ կէտերը մերժելով , եթէ այժմու Ազգային վարչութեան կանոնադրութիւնը ձեռքն առնէ , անոր ճակատը սահման բառը կը սեռնէ : Սահմանադրութիւն կամ սահմանադրական վարչութիւն կը նշանակէ վարչութիւն մը որ իրեն սահման ունի . ուստի և անիկա գործադրողներն ու ամբողջ ազգը ան սահմանէն անդին չիրնար անցնել , բայց ոչ ալ ան սահմանին կեդրոնը անշարժ կեցած մնալ : Ուրեմն կը համարձակինք ըսելու թէ մերը յիշուած երկու ծայր վարժուելը հաւասարապէս հակառակ են ազգային սահմանադրութեան ընդարձակութեանը : Յիշեալ ծայրայեղութիւնն ինքզինքնիս նախապայտելու համար , այսինքն ոչ կեդրոնը մ'նալու , ոչ ալ շրջանակէն դուրս ելելու , այլ գործը իր սեպակնան սահմանին մէջ վարելու և ուրիշներու ալ անանկ վարուել տալու համար , դարձեալ սահմանադրութեան կանոնադրութիւնը ձեռքերնիս առնել հարկ կ'ըլլայ : Հոն աս սահմանին ինչ և մինչև ուր ըլլալը կ'իմանանք : Ազգային վարչութեան սահմանը սահմանադրութեան մէջ պարունակուած կանոններէն կ'իմացուի . բայց կը պահանջուի անոնց քաջ տեղեկանալ , խաղաղատէր ոգւով անոնց հնազանդիլ ու ուրիշներն ալ հնազանդեցնելու ամեն կերպով աջակալել :

Ազգային վարչութեան գործադիր անդամներն ասոնք աղէկ գիտնալով , ամեն շանք 'ի գործ դրին կառավարութիւնը իր սահմանին մէջ ստորինելու . անոր համար ալ շատ վէճերու ու խոռովութիւններու առաջն առնուեցան : Բայց Ազգին ամէն անհատներն ալ Սահմանադրութիւնը ուղի ուղի կարդացած , ամէն մէկ կանոնին միտքն ու սահմանը քաջ հասկըցած են՝ չենք կրնար ըսել , և շատերը մեզի հետ ասոր ճիշտորոտութեանը կը վկայեն :

Սահմանադրութեան կամ անոր բուն ոգւոյն ու իմաստին շատերուն անծանօթ մ'նալն յառաջ եկած սխալ կամ անհասկըցողութիւնները , և պատճառաւոր շփոթութիւններն ու վէճերը Ազգային գործադիր վարչութեան յանցանք չեն կրնար համարուիլ : Բայց ամէն սահմանաձայնութեան վերջ տալու համար , Սահմանադրութեան միտքը սահմանն ու նպատակը հասարակութեան իմանալի ու դիւրիմանալի ընելու միջոցներն ալ աս բանն ընելու պարտաւորութիւն ունեցողներն կը սպասուին , որ ամէն տեղ ամէն բանի մէջ խաղաղութեանն ոգին կարեւոր տիրել :

Սալ և այլ կարծեաց ակը ժողովրդի մը մէջ , որ և իցէ գործի ուղիք բացատրութիւնը կամ սահմանը հասարակութեան հաղորդելու համար՝ Լրագիրներէն աւելի յարմար ինչ միջոց կրնայ ըլլալ : Սրդ միթէ մեր ազգային Լրագիրներն աս պարտաւորութիւնը կատարեցին : կամ աս պարտաւորութիւնը կատարելու համար Սահմանադրութեան վրայ գրած տոնենին ինչ ընթացք բռնեցին : Հոս հարկ է ամեն բանէ յառաջ Լրագիրներուն ինչ ըլլալուն , Լրագրապետներուն ինչ պաշտօն ունենալուն , և լրագիրներուն սահմանին մինչև ուր հասնելուն վրայով քանի մը դիտողութիւններ ընել :

Լրագիրները կրնանք նմանցնել խիստ սուր ձայներու որոնք ժողովրդոց ականցը շարունակ հնչելով , անոնք կ'արթնցնեն . յիշ նմանին նուազարաններու որոնք իրենց ներսը անհասկըցողութիւն կ'իրթերը կը բորբոքեն , ու մերթ բորբոքեալ կ'իրթերը կը թմրեցնեն : Կը նմանին նաւերու զեկելու որ ժողովուրդ մը ալեկոծութեան մէջ ուղղելով անվտանգ նաւահանգիստը կը տանին : Կը նմանին ելեքարական թեւերու որոնք մօտը հեռուին , ու հեռուն՝ մօտին կը հաղորդեն : Կրնանք նմանցնել նաև անանկ պատկերներու կամ հայելիներու որոնք շատ անգամ կառավարութեան դիտուածները հասարակութեան , և հասարակութեանը կ'աւազարուեցնեն : Լրագիրները նաև կապեր են որոնք կառավարութիւններ , Ազգեր ու անհատներ իրարու հետ կրնան կապել . և կամ ասոր հակառակ անոնք իրարմէ կը բաժնեն , անոնց մէջ տեղերը պատնէշներ ու պատեր քաշելով , կամ խրամներ բանալով :

Սասնի այլ և այլ կերտարանք կամ գորութիւն ունեցող գրութեան տեր խմբագիրներ ինչ մեքի և ինչ բնաւորութեան տեր ըլլալու են : Խմբագիր մը ժողովրդեան դատարանին է . և իրեն բժիշկ՝ հայր է հասարակաց : Բժիշկ մը միման հիւանդութիւններ և անոնց դեղերը շանչալ բաւական չէ . անոնք գործածելու կերպն ու անոնց չափն ալ գիտնալ հարկ է , որպէս զի իր պաշտօնին ընդունակ ըլլալու կարող ըլլայ : Ուրեմն լրագրապետի մը իր թերթը միմանկ յօդուածներով լեցունելը բաւական չէ . անոնք գրելուն կերպն ու չափն ալ գիտնալ պէտք է , եթէ չուզեր որ անոնցմէ դէշ ու վտանակար հետեւութիւններ յառաջ գան : Աս տեսութեամբ խմբագիր մը ոչ միայն իր գրածներուն , այլ և ուրիշ ստորագրութեամբ հրատարակածներուն ալ պատասխանատու է : Տան կամ ակումբի մը մէջ խօսուածները լրագրի մէջ գրուածներէն կը տարբերին . ապա ուրեմն խմբագիր մը լրագր կամ տեսածը գրելու մէջ մեծ զգուշութիւն ընել կը պարտաւորի . ինչպէս որ մօտ օրերս ազգային խմբագրի մը աս մասին ըրած գլուշութիւնը շատերուն գովելի ու հանց երեցած : Լրագիրներու միջոցով ասործ

ուած սխալ դատարար մը, կամ ծուռ դատաստան մը շտկել շատ անգամ դժուարին և երբեմն անկարելի կ'ըլլայ . և եթէ շտկուելու ալ ըլլայ, տակաւին առջի ազդեցութիւնը քիչ շատ տիրող գորութիւն մը կը բանեցնէ :

Լրագիր մը կրնայ երկու Տէրութեան կամ ազգի և կամ անհատներու մէջ ծագած վէճերը հրատարակել, բայց առանց մէկ կամ միւս կողմը չափազանց երկեցնելու, կամ վրաս մեկնութիւններ յաւելցնելու . և իր անձնական կարծիքը յաւելցնելու մէջ ինչ զգուշութիւն ու լեզու բանեցնելը անոր փափուկ պաշտօնը մինակ կրնայ անոր թելադրել կամ ցուցնել :

Այն լրագիր իր նիւթին նայելով մանաւոր սահման մը ունի, որով չափաւորուած է, ու անկէ դուրս չկրնար ելլել . ոմանք նաև իրենց նիւթին մէջ ալ յօդուածներու ընդարձակութեան անգամ սահման ու չափ դրած են : Արդ լրագիր մը իմբազորութեան նպատակը Ազգին կրթութեանը, լուսաւորութեան ու խաղաղութեանը ըլլալու է . լրագրի մը պատիւն ու համարումը աս բաներուն նըպատակը ըլլալն կախում ունի : Լրագիր մը ուրիշ պատիւր թէ ընկերութիւն ըլլայ և թէ անհատ պահելու ու մանաւանդ պաշտօնակներու պարտական է . աս ալ լրագիրներու համար մեծ զգուշութեան ու խոչնդութեան գործ է :

Մինչև ցայս վայր փոքր 'ի շատե լրագրի մը ինչ ըլլալուն, խմբագրի մը ինչ պաշտօն ունենալուն, և անոր գրելիքներուն սահմանը ինչ բաներու վրայ տարածելուն վերայով խօսեցանք : Արդ կը մնայ վերջին խորհրածութիւն մը ընել թէ Ազգային լրագիրները Մահմանադրութեան վրայ ինչ կերպով գրեցին . կամ անկիւս հասարակութեան ինչպէս ձանցուցին : Արդարև ամեն ազգային լրագիր Մահմանադրութեանը յիշելով մէջեկ յօդուած գրեցին . բայց անոր բուն սահմանը ցուցնելու չգրադէցան : Հասարակութեան պէս լրագիրներէն ալ ոմանք բանը սահմանէն անդին ըմբռնելով և ծագած վէճերն ալ սահմանէն անդին չափազանց ցուցնելով վէճերու ու խռովութիւններու . թէև կամայ պատճառ եղան . Ոմանք ալ բաները ծածկելու կամ գոցելու նպատակով Ազգային Մահմանադրութեան լոկ գողեաց մը տակ ետքը, Ազգային համար շատ մեծ յոյսեր ունինք ըսելով, խօսքերէն վերջապէս : Աս ընթացքն ալ ծագած շփոթութիւններուն ու անհաջողութիւններուն պարզուելուն կամ վերջանալուն օգուտ մը չկրցաւ ընել :

Ուրիշ խաղաղութիւնը կարծում ունի Մահմանադրութեան իր սահմանին մէջ գործադրուելն : Մահմանադրութեան սահմանէն դուրս չլինիք, բայց անոր կերպով կամ մէկ անկիւնն ալ զիս առնելով չլինիք : Չափազանց շտապ կամ խռճապում, ու վերջին աստիճան անզգայ անգործութիւն, երկուքն ալ հաւատարմաբէս վատագար են : և մի և նոյն հետեանքը կ'ունենան : Մահմանադրութեան իմաստն որ ոգին մեզի ազէկ ծանօթ ըլլալու է, որ պէտք եղած գործունէութիւնը յառաջ գայ : Թող քիչ մ'ալ լրագիրները Մահմանադրական ոգին, Մահմանադրութեան իմաստը, անոր սահմանը ժողովուրդին դաս տան : Աս կերպով վէճերն ու գժտութիւնները աւելի դիւրաւ կը վերան և կը խափանուին, քան թէ մանաւոր դիպուածներու մէջ շփոթեալ աւելի տաք, կամ չափէն աւելի ցուրտ վարժուելը մը ցուցնելիք :

S. Ա. ԿՐՃԻԿԵԱՆ

Արդ ստիպուած է ասկէ քանի մը շաբաթ առաջ սաստիկութեամբ յուզուած խնդրոյ մը ընդհատեալ լարը նորէն զարնելու : Աօրկա Պօղոս վարդապետին դիպուածն է, որուն ձայնը թերևս մեր հասարակութեան մէկէն անխորժ հնչէ, բայց կը յուսանք թէ վերջն ասոր թելն պիտի ըլլայ . ըստ որում ամբաստանեալի մը կամ յանցաւորութիւնը կամ անմեղութիւնը երևան պիտի ելլէ : Տարակոյս չկայ թէ երկու դէպքէն որն որ տեղի օւնենայ, արդարուիք պիտի յաղթանակէ : Մեղուին նպատակն թերևս ասկէ ուրիշ բան մը չէր . և չենք կարծեր թէ Ազգը, Քաղաքական ժողովը, կրօնական ժողովը, Վանցիներն ու ազգին մէջէն որ և իցէ անհատ մը ասկէ ուրիշ բանի մը կը փափաքի : Բայց բուն խնդրոյն չեկած՝ մեր ընթերցողներուն, մանաւանդ անոնց՝ որ գործունէութեամբ կամ պաշտօնով աս խնդրոյն հետ յարաբերութիւն ունին, կ'աղաչենք որ մեր և խնդրոյն նկատմամբ քանի մը մասնաւոր դիտողութիւններու աղէկ ուշադիր ըլլան : Նախ մեզի նկատմամբ կ'ըսենք թէ մենք աս դիպուածին ընդհատեալ լարը զարնելով, նախապաշարումէ կամ կուսակցութեան օգիտէ մը ամենադոյզն կերպով անգամ թելադրուած չենք : Մեր առջի յօդուածէն ետքը նորէն աս դիպուածին վրայ գրելու գիտաւորութեան ստուեր մ'անգամ մեր խորհուրդին մէջ ծագած չէր . բայց հասարակութեան մը, կամ գէթ հասարակութեան մը երեւելի մէկ մասին իր դատն հրապարակա ծանօթ ընելու վստահութեամբ մեր թերթին միջոցով քանի մը գրութիւններ հրատարակելու ըրած առաջարկութիւնը մեր չեզօքութեանը վրայ անանկ պարտաւորութիւն մը դրաւ որ առանց կողմնասիրութեան կեղտը վրանիս առնելու չէինք կրնար զրանալ : Ասեան մը չկայ որ ամբաստանեալի կամ դատախազի մը իր դատին նպատակը փաստեր յառաջ բերելն արգիլէ . և մենք կը ծանուցանենք որ մի և նոյն անկողմնակալ օգուով պիտի ընդունինք որ և իցէ գրութիւն որ ասոնց հակառակ փաստ կրնայ ընծայեցնել : Եթէ Պօղոս վարդապետ, Վանցիները, Մեղուն, կրօնական ժողովը, Քաղաքական ժողովը և ով կ'ուզէ ըլլայ :

մեր սրտին և ոգւոյն մէջ իրեն համար մեկաշնորհէն տարբեր զգացում մը գտնել կամ յառաջ բերել կը կարծէ, մեծապէս կը սխալի: Սակայն եթէ ըլլալու հրատարակութիւններով խնդրոյն մինչև հիմա առած կերպարանքը փոխուելէն, կամ նոյն կերպարանքն աւելի պայծառ երեցընելէն անոնցմէ մեկն իրեն նուազութիւն մը տեսնէ, իրաւունք չունի մեզի դէմ վշտանալու: մենք կարող չենք պատճառներն արգիլելու որ իրենց բնական արդիւնքը յառաջ չբերեն: Իրաւ մեր հրատարակելու գրութիւնները Պօղոս վարդապետին նըպաստող փաստեր են. բայց մենք Պօղոս վարդապետին փաստաբան չենք. մենք անոր անմեղութեանը, ինչպէս նաև յանցաւորութեանը վկայ ալ չենք կրնար ըլլալ: Վկայութիւնը երկու տարբեր առարկայ ունի. եղիւթ-Նիւն մը և կարծիք մը. մենք աս բանին մէջ եղելութեան վկայ չենք կրնար ըլլալ. աս կերպ վկայութիւնն ակահատես ըլլալ կը պահանջէ: Բայց կարծիքի վկայ կրնանք ըլլալ. այսինքն՝ եղելութեան վկայութիւնը ենթադրելով, կամ ենթադրելով թէ Պօղոս վարդապետին վրայ զբուցուած եղելութիւններն՝ եղելութեան վկայութեամբ ճշմարիտ են կամ չեն, կրնանք մեր կարծեաց վկայութիւնը յառաջ բերել թէ ուրեմն Պօղոս վարդապետն յանցաւոր է կամ չէ: Մեր ասկէ առջի յօդուածին մէջ թեական լեզուն աս զանազանութեան վրայ հիմնուած էր:

Իսկնք թէ մեր հրատարակելու գրութիւնները Պօղոս վարդապետին նպաստող փաստեր են: Բայց ասով ըսել չենք ուզեր թէ ասոնք յիշատակեցողից (Գօնգլի-լիւլի) փաստեր են, թերևս իրօք անանկ են, բայց ասիկա գործին ընթացքը պիտի ցուցունէ: Փաստի մը համար երկու բան կը պահանջուի. փաստի բնութիւնն ու փաստի զօրութիւնն ունենալ: Օրինակի համար՝ Պօղոս վարդապետին ամբաստանուած մեկ ոճրագործութեանը Նուսանդունուպօլի բնակիչներուն կամքան տարիէ հետէ Պօլիս բնակող Վանցոց տուած վկայութիւնը փաստի բնութիւն չկրնար ունենալ. Վանի բնակիչաց կողմէն արուած վկայութիւն մը փաստի բնութիւնն ունի, բայց փաստի զօ-

րութիւն ան ատենը կ'ունենայ, երբ որ ուրիշ նոյնօրինակ փաստի բնութիւն ունեցող վկայութենէ մը ջրուիր կամ չկրնար ջրուիլ:

Դարձեալ սա ալ կ'ըսենք թէ մենք Պօղոս վարդապետին ՚ի պաշտօնէ դատաւորն ալ չենք. բայց առանձնական դատաւոր կրնանք ըլլալ. ըստ որում ուղիղ բանը պաշտօնական տեղեկութիւններէ առած լուսովը եղելութեան վրայով կրնայ դատողութիւն ընել: Մենք մեզի տրուած բնական փաստերը՝ որ կողմէն կ'ուզեն ըլլան հրատարակելու պարտաւոր ենք. բայց անոնք իբր փաստի զօրութիւնն ունեցող նկատելու ու եղելութեան վրայով վճիռ տալու համար հակառակ փաստ պահանջելու իշխանութիւն չունինք. ատիկա ՚ի պաշտօնէ դատաւորներու գործ է:

Աս դիտողութիւններն անոր համար ըրինք որ նախ մեր ոգին ցուցընենք. երկրորդ՝ որ ամեն մարդ իր դիրքը, պաշտօնը, և պաշտօնական կամ առանձնական դատաստան մը ընելու համար ունեցած փաստին ինչ արժէք ունենան արդէկ ճանչնայ, որ արդարութիւնը կրից կամ արդարութեան զոհ չըլլայ:

Մենէ մինակ բան մը կը պահանջուէր, ան ալ կատարած ենք. մեզի պարտք էր հրատարակուելու գրութիւններուն վաւերականութիւնն ստուգել. հետեւեալ վրկայութիւնը մեզ աս պատասխանատուութենէն կ'ազատէ:

«Մենք ստորագրեալքս կը վկայենք, և «եթէ հարկ ըլլայ ամեն կերպով հաստատելու պատրաստ ենք, որ Վանայ Ժողովուրդին անուամբ Սէր անուն պարբերական թերթին 11 թուոյն մէջ հրատարակուած գրութիւնը ճշմարտապէս յիշեալ քաղքին և գաւառին բնակիչներուն կողմէն մեզի զրկուած, ու մեր «ձեռքով յիշեալ թերթին խմբագրին հաղորդուած է: Նոյնպէս կը վկայենք և «ամեն կերպով հաստատելու պատրաստ ենք, որ անոր մէջի ստորագրութիւններն «ու կնիքները անոնց բուն տէրերուն ձեռանագիրն ու կնիքն են:

... ..
 Աս խնդրոյն վերաբերեալ մեզի հա-

զորգուած գրութիւններն հետեւեալներն են .

Ա. Նամակ մը գրաբար , 1859 Դեկ . Թուականով . Սրբազան Պատրիարք Հօր ու երկու Ժողովներուն ուղղուած . ստորագրեալ Վան քաղաքի հասարակութիւն 140 . . . ստորագրութեամբ և կնքովք : Սարնոյ Առաջնորդ Յարութիւն վարդապետին Վան երթալն ու անցած եղելութիւնները կը պատմէ :

Բ. Նամակ մը աշխարհաբար . 1860 , Մարտ 15 Թուականով . Աստուծոյն հետեւեալ Վանքի համայնքի գիւղական ելքարց , վերնագրով . 90 ստորագրութեամբ և կնք . քովք : Բանի մը Տեղեկագիրներ Պատրիարքին գրուած ըլլալը կը յիշէ , Պօղոս վարդապետին գործը կարգի դրուելուն համար , և նոր Առաջնորդէն դանգատներ կ'ընէ : Պօղոս վարդապետին անձկութեամբ պատուելի կ'իմացընէ , մանաւանդ գարնան Բիւրտերուն վնասէն ազատ մը նալու համար :

Գ. Նամակ մը գրաբար . 1860 , Յուլ . 1 Թուականով . Սրբազան Պատրիարք Հօր ուղղուած . ստորագրեալ Վան քաղաքի Յեռագէտի համարուածս . հանդերձ 99 ստորագրութեամբ ու կնքովք : Սպասնճեանի դէմ գանգատ ընելէ ետքը , կ'իմացընէ Թէ Առաջնորդը իրենց գատը մտիկ ընել չուզեր , և այլն . . . . .

Դ. Երկու նամակ գրաբար . 1860 Յուլ . 22 Թուականով . Վեճախալ Տէր և յարուի Բարեբար Տէր , վերնագրով . ստորագրեալ Արուստանայի մարտի և Բեճախալ . հանդերձ 39 ստորագրութեամբ և կնքովք , որոնց մէկը եպիսկոպոս է , 10ը վարդապետ , 10ը քահանայ : Իրենց Առաջնորդին Պօղոս վարդապետին երկարատե պանդխտութեանն ու անկէ միաբանութեան եղած վնասներուն վրայ վշտակցութիւն մը յայտնելէն ետքը , կը խնդրէ որ Պօղոս վարդապետին Եպիսկոպոսութեան հրամանարուի . ինչպէս որ լիմ անապատի Վանահայր Յակոբ վարդապետին համար անոր Թեմականները Պատրիարքէն խնդրած են :

Երկրորդը նոյն Թուականով . Սրբազան Պատրիարք Հօր ուղղած ստորագրեալ Մանիկի հարուստի . 41 ստորագրու-

թեամբ և կնքովք : Առջինին իմաստովը :

Ե. Նամակ գրաբար . 1860 Օգոստ . 13 Թուականով . Սրբազան Պատրիարք Հօր և երկու Ժողովներուն ուղղուած . ստորագրեալ 'նոստ պարագրէս' . 19 ստորագրութեամբ և կնքովք : Եղած կուսակցութեանց վրայ իր ցաւն յայտնելէ ետքը , նոր Առաջնորդին Պօղոս վարդապետին վրայով գրած ամբաստանութեան մէկ նամակը կը յիշէ , և կը խնդրէ որ դատաստանական քննութիւն ըլլայ , և այլն :

Զ. Նամակ մը գրաբար . 1860 . Օգոստ . 13 Թուականով . Ճիտեղեան , Պուռնագեան և Պալգափանեաններուն ուղղուած . 17 ստորագրութեամբ ու կնքովք : Պօղոս վարդապետին վրայով Թէ Առաջնորդին նամակովն ու Թէ լրագիրներու մէջ հրատարակուածներուն համար ցաւը յայտնելէն ետքը , կը խնդրէ որ նախկին Պատրիարքին շատ անգամ 'ի գուր բողոքներ եղած ըլլալուն համար , նորընտիր Պատրիարքին ներկայացընեն իրենց զեկուցումը կամ Եպիսկոպոսի , ու դատ խնդրեն , և այլն :

Է. Օ եկուցում . հետեւեալ վերնագրով Ամենայն համալսարհի ելքարց Տէրոյ պանդխտի 'ի Ա . Պօլէս Յայրաբորուիւն' . 98 ստորագրութեամբ և կնքովք : Սպասնճեանի դէմ գանգատներ ընելէ ետքը , կ'իմացընէ Պալգափանեանը , Պուռնագեանը և ուրիշ քանի մը հոգիներ ընտրած ըլլալին , որ Պատրիարքին ներկայանան և այլն :

Ը. Նամակ մը , Առաջնորդէն գրուած , Ամենայնայն Վարդապետի պայտիկի , հասցեով . Թուական 1859 . Օգոստոս 10 :

Թ. Նամակ մը աշխարհաբար . 1860 . Սեպտ . 25 Թուականով . Պօղոս վարդապետին ուղղուած 'ի Աստանդնուպօլիս' . 88 ստորագրութեամբ և կնքովք : Պօղոս վարդապետին ուշանալով , և լրագրաց մէջ անոր վրայով գրածներուն համար ցաւակցութիւն յայտնելէն ետքը , Պատրիարքարանէն որոշ վճիռ մը չարուելուն վրայ կը գանգատի , Թէ այնչափ գիրեր գրուեցան , ու տակաւին Այո կամ Ոչ պատասխան մը չուրին , և կը ստիպէ զՊօղոս վարդապետ որ անմիջապէս ճամբայ ելլէ :

Ժ. Նամակ մը գրաբար . 1860 . Դեկտ . 12
 Թուականով, Սրբազան Պատրիարք Զօր
 և երկու ժողովներուն ուղղուած . ստորա-
 գրեալ Պատրիարքի Բողոք Միաբան-Ին-
 և ինձան ժողովոց . 45 ստորագրու-
 թեամբ և կնքովք : Պողոս վարդապետին
 տարիի մը չափ Պօղոս կենալէն ետքը տա-
 կաւին ճշմարտութիւնը երևան չեղելուն
 վրայ կը ցաւի . և անմեղադիր կ'ըլլայ Ազ-
 դային կառավարութեան , և տեղւոյն հե-
 ուարութիւնը պատճառ բերելով , որուն
 համար ստոյգ տեղեկութիւններն ստանալ
 դժուարին է : Վերջապէս կը խնդրէ որ
 Վասպուրական աշխարհին եկեղեցական
 ու աշխարհական ատեանին առջեւ դատ-
 ուի Պօղոս վարդապետ իր հակառակորդ-
 ներուն հետ , և կը յուսայ թէ աս կերպով
 ականատես վկաներու բազմութեամբ ճշ-
 մարտութիւնը յայանուի : Ուրախութեամբ
 կը ծանուցանէ Պօղոս վարդապետին դար-
 ձը , և կ'ըսէ թէ խուռն բազմութեամբ
 ժողովուրդը դիմաւորեց և այլն : Վերջա-
 պէս կը խնդրէ որ անիկա հաստատուի իր
 պաշտօնին մէջ : Ասկէ ետքը մեզնէ հաղոր-
 դուելու գրութիւնները հետզհետէ կը
 ծանուցանենք :

Երեւա եզրակացութեան գանք , որ խիստ
 պարզ ու բնական է : Աս գրութիւննե-
 րուն փաստի զօրութիւն ունենալը եթէ
 ցուցուի . այսինքն եթէ ասոնց պարունա-
 կութիւնը , որ Պօղոս վարդապետին 'ի
 նպատ է , անոր դէմ եղած ամբաստանու-
 թիւններն իբրև զրպարտութիւն կը հեր-
 բէ , և Պօղոս վարդապետն իբր իր միա-
 բաններուն , թեմական ժողովուրդին , վա-
 նայ գաւառին Հասարակութեան համա-
 կրութիւնն ու համարումը վաստակած
 անձ մը կը ներկայացնէ . եթէ , կ'ըսենք ,
 ասոնց պարունակութիւնը , իբրև այսպիսի
 ուրիշ վաւերական փաստի բնութիւն ու-
 նեցող վկայութիւններով ջրուիր , կամ
 չկրնար ջրուիր , հետեւութիւնը Պօղոս վար-
 դապետին նկատմամբ խիստ յայտնի է :
 Առանց օրինաւոր փաստիկատու մ'անգամ
 չկրնար դատաւարտուիլ , Թող թէ մարդ
 մը : Բայց կրնայ ըլլալ որ աս գրութիւն-
 ները փոքրագոյն մասի մը վկայութիւն
 ըլլան . կրնայ ըլլալ որ բանութեամբ կամ

սպառնալեօք կամ առ ակնածութեան տրը-
 ուած վկայութիւններ ըլլան . ան ատեն
 հակառակ կողմին հարկ կ'ըլլայ փաստ յա-
 ռաջ բերել . ան ատեն դարձեալ հետեւու-
 թիւնն ամբաստանելոյն համար յայտնի է :

Սա ալ գիտնալ պէտք է թէ դատ մը իր
 արժանապատուութիւնն ունի . անիկա ար-
 դարութեան գործ մըն է . իրաւագիտական
 գործողութիւն մըն է որ իր օրէնքն ունի ,
 ոչ թէ կռիւ . ինչպէս որ պատերազմները
 ռազմագիտական գործողութիւններ են ,
 որ իրենց օրէնքն ունին , ոչ թէ Պետուին-
 ներու կամ Վուէրիլլաներու յարձակում .
 ուրեմն իրարանցում , կիրք , թշնամանք
 մէկդի դնելով , օրինաւոր փաստ յառաջ
 բերուի :

ՆԱՄԱԿ Ա .

Մեծապատիւ Սրբազան Պատրիարք Ամենուրե-
 յաճ Սրբոյ Զօրն և երկոց Ազգայնաճ Գերա-
 գոյն Ժողովոց յայտարարուիլն :

Օ որ ինչ միանգամ զերից ամաց զե-
 ղելութիւն խառնութեան երկրի մերում
 'ի 1850 յամենան Սեպ' գրեալ ամենայն
 պարագայիւք և համայն երևելեաց և հո-
 մարուեստից քաղաքիս կնքով վաւերա-
 ցուցաք զմազպաթայն և ուղղեցաք յար-
 դարադատ յատեան Չեր սուրբ , որով բո-
 զոք բարձեալ խնդրեցաք դատ ընդ մէջ
 մեր և ընդ մէջ Սպարնձեան Հայրապետին
 և նորոյ Առաջնորդին յայնմ յատենի որ
 ձեր կամք բարեհաճի հրամայել , և կամ
 ուր հակառակորդ մեր կամիցի :

Բայց մինչ դէտ ակն կալեալ մնայաք
 նորին պատասխանուոյ յանկարծակի եկն
 տէր Յարութիւն շնորհափայլ վարդապե-
 տըն Առաջնորդ Կարնոյ 'ի քննութիւն ան-
 ցից անցելոց խառնութեանց մերում .
 յայնժամ ամենեքեանքս առ հասարակ ոչ
 իբրև զվարդապետ՝ զՔրիստոսի աշակերտ
 ընկալաք զնա , այլ իբրև ինքն զճշմարիտ
 խաղաղարարն զՅիսուս : Եղեալ 'ի մտի մեր
 ահաւասիկ սա է՝ որ եկն զի գմիշնորմն
 ցանկոյն խառնութեան մերում արդարացի
 դատողութեամբ քակտեալ բարձցէ . և
 զերաւունս պաշտպանեցէ 'ի մէջ երկուց
 կուսակցութեց զարդարն և զյանցաւորն

ի միմեանց որոշեցէ . . . .

Սակայն դժբաղդաբար քանիցս անգամ ներկայացաք՝ բողոք բարձեալ և զօձիս պատառեալ խնդրեցաք ՚ի նմանէ յայտնի հրապարակաւ քննութիւն առնել, և երկուց կողմանց ամբաստանութեանց ըզմիմեանց զգրութիւնն քննել, և զարդարութիւնն հանել յերևան: Ուր բոլորովին ունկնախից լեալ և հչինչ անսպեալ քանից մերոց, երբեմն ասէր՝ իմ չէ եկեալ ՚ի քննութիւն՝ այլ ՚ի հաշտութիւն, և երբեմն՝ ՚ի լրտեսել եկեալ է իմ զձեզ և այլն: Բայց առանձինն առաքեալ բերէր մի մի զգիւղացիս սաստիկ գանէր արջառաջօք (զոր ՚ի ձեռին ունէր) և արկանէր ՚ի բանաստիպէր զնոսա տալ ձեռագիր ինքեան այսու պայմանաւ, իբր այն թէ Պօղոս վարդապետն և Մ, Շարան պէյ քաղեն զոգիս մեր, որոյ վասն եկեալ պաշարեցաք զԱռաջնորդարան, և ոչ թէ մեք մեզէն եկեալ բողոքեցաք զնեղութենէ մերմէ և այլն . . և միանգամայն իսկ ասել թէ ՚ի դիմաց Հայրապետին և Առաջնորդին քաջ փաստաբան եկաց ընդ դէմ ամենեցուն, և ոչ թէ իբրև արգարագատ քննիչ:

Իսկ աստանօր եկն տէր Պետրոս Սրբազան կաթողիկոս Տանն Աղթամարայ հանդերձ Եպիսկոպոսօք և իւրային թեմակաւորք երևելեօք՝ խնդրել դատ ՚ի դատաւորէ անտի և քննութիւն առնել վասն անցից Առաջնորդարանին՝ թէ արդարև գիւղացիքն ՚ի պաշարել և ՚ի սպանանել եկին, և թէ զնեղութենէ իւրեանց բողոքելոյ և կամ թէ ով էր որ զսրիկայս քաղաքացւոց եհան ՚ի յոսոս, և ետ զգիւղացիս դանակոծ առնել և մինչև անգամ մահացուցանել և այլն . բայց նա ոչ զկաթողիկոսն յերես իւր եհան, և ոչ ինքն ևս ետես զնա: Եւ իբրև բողոքեցին հասարակութիւնն գնալ ՚ի տեսութիւն նորա և կամ ՚ի ներկայութեան նորին քննութիւն առնել ետ պատասխանի՝ թէ անվաւեր կաթողիկոս է նա, վասն որոյ չէ արժան առաւել քան զմի ՚ի լոկ վարդապետաց ընդունել զնա և այլն: Եւ մինչև անգամ ինքն կաթողիկոս զիջումն արարեալ գալ առ նոսա ՚ի միում յեկեղեցեաց ՚ի տեսութիւն և ՚ի քննութիւն, երբէք անլսող լեալ չնկա-

լան զնա . և այսու ևս ոչ շատացեալ զապթիայ առաքել առ կաթողիկոսն խնդրէր զարս գիւղացիս զի տարեալ յառանձնակի գանեցէ և թէ ձեռագիր առնուցու ՚ի նոցունց: Բայց ոչ գիւղացիք գնացին, և ոչ նա ևս ետ, այլ խոժոռեալ բողոք թեմականացն Աղթամարայ առին զկաթողիկոսն իւրեանց և գնացին . ասելով՝ թէ եթէ դուք ոչ ընդունիք, ընդունողք նորին պատրաստք են . և այլն: Եւ յետ այսորիկ թելադրութեամբ Հայրապետին ձեռքս արկեալ փոխել զժողովն տեղոյս և այնպիսի զարս անպիտանս ընտրեաց զոր Հայրապետն մատնացոյց առնէր նմայ . և քանիցս անգամ ՚ի բողոքել հասարակութեան անդ նմա՝ թէ մեք դո՛հ եմք զժողովոյն մերոյ, և եթէ հարկ լինցի փոխել զնոսա ընտրութիւն նոցունց ՚ի մէնջ ունի զկախումն . և կամ թէ Շարան պէյն և Հայրապետ սապոնձեան նստցեն ՚ի ժողովի, և զմնացեալսն յետոյ ընտրեսցուք դէժ խաղաղութիւն լինիցի . ամենևին ոչ անսպեալ նոցա՝ մինչև ժողովեցան ՚ի սուրբ նշան եկեղեցին գրէժ երեք հարիւրիւ չափ անձինք և կոչեցին անտանօր զնա ինքն Յարութիւն վարդապետն նախ դատ առնել և ապա զժողովականս ընտրել . առ այս ևս ետ պատասխանի թէ իմ ՚ի քննութիւն չէ եկեալ . այլ զժողովն կազմել և հաշտութիւն առնել . ուստի հասարակութիւնն ակամայ կամօք ընտրեաց ըզնոր ժողովականս և բաղմականիւք մագապաթայիւ ներկայացոյց ինքեան . որ թէ և ՚ի վերին երեսս յակամայից ընկալաւ, բայց ՚ի միւսում աւուր զընտրեալսն՝ ՚ի հասարակութենէ փոփոխեաց և ետ ՚ի նոսա զքանի խառնակիչ անձինս, որոյ վերայ անընդունելի լեալ ՚ի հասարակութենէ մնաց գործն ցարդ և ազգն առանց ժողովոյ . զի զառաջինսն բունի մերժեաց ՚ի ժողովականութենէ, և երկրորդն առանց հաստատութեան մնաց մինչ ցորս այս:

Եւ իբրև ետես սովաւ ինչ ոչ վճարի առաքեաց զգապթիայն և երէր ՚ի Ճնապատէ զՊօղոս վարդապետն առ ինքն բռնադատեաց զնա, նախ հաշտիլ ընդ Հայրապետին . և ապա տալ զհրաժարական վեր ելանելոյ ՚ի վանուց իւրոց և զնալ ՚ի

կարին և ուր կամիցի լինել Առաջնորդ, ես
ասէ տամ բերել 'ի սրբազան Պատրիարգէն
կոնդակ և հրովարտակ գնալ յ' և կամի-
ցիս և լինել Առաջնորդ և այլն և այլն :

Ընայս ետ պատասխանի' Պօղոս վար-
դապետն թէ բարեոք է զոր հրամայես
ինձ . բայց նախ դու արա զքննութիւն
ընդ մէջ իմ և այնոցիկ, որ զուժամեայ զաշ-
խատութիւնս իմ առ ոտն հարեալ, և ըզ-
պայծառ անուն իմ 'ի գիրս և 'ի լրագիրս
ընդ ամենայն աշխարհս ապականեալ հրա-
տարակեաց). և տես' թէ արդարեւ իմ են
յանցանք . և նոքա ճշմարտութեամբ հրա-
տարակեալ են . ես զքեզ ոչ իբրև զգատս
քննել ընդունիմ այսօր, այլ իբրև զՍրբ-
բազան Պատրիարգ . զիս որով պատժովք
դատապարտիցես պատրաստ եմ առանց ու-
րուք միջնորդի դատապարտիլ 'ի քէն . և
եթէ նոցա (այսինքն հայրապետին և ա-
ռաջնորդին) են յանցանք միայն սրբեա
զանուն իմ և ես ներեցից նոցա ըստ կանոնի
վարդապետութեան : Եւ կամ թէ զա-
նայցեն և ասիցեն թէ մեք չեմք որ զայն-
պիսի գործեցաք . տայցեն ինձ ահաւասիկ
յանդիման քոյ զապահովագրութիւն իմն
այսու պայմանաւ' թէ մեք զքէն ոչ ըզ-
չար ինչ գրեալ եմք և ոչ զբարի և այլն :
Յայնժամ Յարութիւն վարդապետ եհատ
զթել բանին յասելն թէ նոքա ոչինչ գիտեն
միայն ել հաշտիւր ընդ նոսա . զի իմ չէ
եկեալ յայդպիսի մանրազնին քննութի
այլ 'ի հաշտութիւն և այլն . . . .

Եւ մինչդեռ այսպիսաբար սոքա բանա-
գնաց լինելին ընդ միմեանս . գիւղացիք
ժողովեցան յԱղթամար բռնադատելն ըզ-
վաթուղիկոսն աալ ինքեանց զվաւերակա-
նրն հանգերձ միաբանութեամբ լինել
Հռովմէական : Վասն որոյ անձար մնաց-
եալ առաքեալ կոչեաց զՊօղոս վարդա-
պետն գալ դարման տանել խռովութեանս
այսմիկ . ուստի փութանակի ելեալ զի-
մեաց անդ :

Իսկ 'ի միւսում աւուր Յարութիւն
վարդապետն փոխանակ խաղաղացուցա-
նելոյ զազգն առաւելապէս շիթեալ ե-
թող և գնաց : Թէ և հասարակութին ընդ
գնալն երկերիւր արամբ չափ գնացին առ
նա յաղաչանս' առնել քննութիւն և ապա

ինքնին հաշտութիւն լինի . բայց ամենեին
չանսացեալ բանից նոցա ասելով թէ ես
առանձնակի քննեալ եմ և ահաւասիկ ու-
նիմ գրել 'ի Պօլիս և այլ զայսպիսիս պա-
տասխանելոյն զկնի' գնաց :

Բայց Պօղոս վարդապետի հասեալ յԱղ-
թամար աջակցեալ ընդ վաթողիկոսին խա-
ղաղացոյց զնոսա այսու պայմանաւ' թէ ո-
րովհետև պատճառ շիթութեան ձեր քըն-
նութիւն չառնելն է . ես ահաւասիկ երթ-
եալ 'ի Սոստանդուպօլիս մտից ընդ ձեր հա-
կառակորդսն 'ի դատ առաջի գերագոյն ա-
տենին Սրբազան Պատրիարգի և երկուց
ժողովոց, և եթէ նոքա ևս չանսան բանից
մերոց և ոչ արասցեն զքննութիւն անդա-
նօր' դուք գիտաձիք . . . . . և սոքա
առանց երաշխաւորի չհամոզեցան . մինչև
գնացին աստի արք երեւելիք քաղաքին ե-
րեսնիւ չափ անձինք . և եղեն երաշխաւոր
նոցա, որով խաղաղացան և գնացին իւրա-
քանչիւր այր 'ի տեղի իւր :

Եւ 'ի վերայ այս ամենայնի միաբանու-
թեամբ առաքեցաք զնախկին Առաջնորդա-
կան փոխանորդ գտեր Պօղոս Ազգասէր վար-
դապետն յոտս ձեր Սրբազնութեան խնդրել
դատ ընդ Սապոնձեան Հայրապետին և ընդ
նորոյ Առաջնորդին : Եւ ահաւասիկ մեք
պատրաստ եմք ամենեքեանքս երբ հրամա-
յեսցէ սրբազնութիւն ձեր դալ ընդ հակա-
ռակորդին մեր 'ի ներկայութեան ձերում
դատիլ, և ըստ օրինի' եթէ մեր են յանցանք
դատապարտիլ արդարապէս 'ի ձէնջ . և եթէ
նոցա' գէթ ներել և հաշտութիւն արար-
եալ դարձցուք այսրէն սրբելով զանուն մեր,
որ այժմ յանիրաւի ապականեալ են հակա-
ռակորդքն մեր : Ի վերջոյ ճշմարտապէս գի-
տացէ ձերդ Ազգասէր Տէրութիւն . զի
խաղաղականութիւն երկրին մեր առկա-
յացեալ է 'ի ծայրս արդարադատ քննու-
թեան և դատողութեան Ձերդ վեհափա-
ռութեան, ...

Ողջ լերուք արդարապէս դատողութեամբ
պսակեալ արդար դատաւորք թագ 'ի գը-
լուխ արամեան ազինս :

Մնամ' ամենախոնարհ ծառայչ
Վան Խաղաթի Բուրք հասարակութիւն

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՏՆՕՐԷՆ Ա՝ ԻՎԱԶԻՐՃԵԱՆ
ՏՊԵՆԼ Ի ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ